

Amatérské Divadlo Kapota z Tábora vyprodalo sál s novou hrou, která má velmi netradiční námět. Autorka Kateřina Pokorná říká:

## Kat je komedie s prvky středověkého hororu

DAVID PELTÁN

**Tábor** – Divadlo Kapota, které díky plakátům vytvořili před dvěma lety doslova lidé z ulice, uvedlo ve světlech reflektorů novou hru. Kat má rád. Táborští ochotníci ušli kus cesty a sklízejí úspěchy, například na divadelní přehlídce v Třešti excelovali s vynikající komedií Ať žijí husité! Premiéra nové hry v sále táborské střední průmyslové školy strojní a stavební byla vyprodána.

Novinka v sobě snoubí komediální gagy s prvky středověkého hororu a divák se nad staletými ověřeným příběhem ze života od srdce zasměje i dojde. Zaslouženě si tak Kapota vysloužila nekonečné ovace, květiny, sekt i obří mojito. „Kati ve středověku nedělali o nic horší věci, než se bohužel dějí na světě dodnes,“ říká k nové hře režisérka, scenáristka a vedoucí Kapoty Kateřina Pokorná.

**Jak jste přišli k tématu kata?**

Po loňské premiéře hry Ať žijí Husité jsme v Kapotě přemýšleli, jaké téma by nás bavilo hrát příští rok. Přece jen novou hru zkusíme vždycky od září až do května a musí nás všechny bavit. A tehdy členka souboru Monika Kubová řekla: „A co něco o katech? V Táboře určitě taky nějaký byl a nic se o něm neví.“ Ten nápad mě nadchl.

**Trochu krvavý námět...**

Vždycky mě zajímalo, jak to takoví lidé jako kati měli. Jak asi ke své práci přistupovali. Byli to taky přece jenom lidé. Byli normální, nebo museli být trochu úchylní, aby takovou práci mohli vůbec dělat? Nejvíce mě na tom zajímala psychologie takových lidí. A tak jsem si napřed z knihovny vypůjčila a přečetla všechny dostupné



**I KAT MÁ RÁD.** Tak zní název nové hry, kterou uvádí Divadlo Kapota (na snímku Monika Kubová a Martin Beran). „Zajímalo mě, jak kati ke své práci přistupovali,“ říká režisérka Kateřina Pokorná. 2x Foto: David Peltán

knížky na tohle téma, spojila se také s Aloisem Sassmannem, starokatolickým táborským duchovním a autorem knih regionální historie, který mi dal maximum informací, jež se dnes dají o katech na Táborsku zjistit, a tak jsem nasbírala dostatek materiálu, abych přes prázdniny napsala hru o táborském katovi.

**Jde tedy o skutečný příběh, nebo nakolik jste se odchýlili od faktů?**

Samozřejmě, že v základním příběhu je spousta mé vlastní fantazie, ale příběh i ty reálie vycházejí z toho, jak kati v té době opravdu žili a něco takového se tehdy skutečně mohlo stát. Už jsem slyšela názor, že je morbidní o takových věcech psát, ale upřímně: oni kati ve středověku nedělali o nic horší věci, než se bohužel dějí na světě dodnes. Ale já



**AUTORKA** hry a šéfka Divadla Kapota Kateřina Pokorná.

se na to snažím podívat z té lidštější stránky.

**Tak mučili lidi, případně měli právo je usmrcovat...**

Byla to přece jejich práce a oni často, oproti dnešku,

neměli ani na výběr. A to, že vás prostředí, ve kterém žijete, může dotlačit k zoufalým činům a že ale vždycky můžete říci ne, je, myslím, dost aktuální téma i dnes. Ale nebojte se, nejde o žádné psycho. Ta hra je vlastně komedie, i když trošku s prvky středověkého hororu. Důležitou inscenační roli hraje muzika, která všechny nálady podtrhuje a dotváří. A myslím, že se Janě Štromské, kterou jsme si na výrobu muziky pozvali z Prahy, opravdu moc povedla.

**Soubor Kapota jste poskládali z naprostých amatérů. Jak to zvládají?**

Za mě mohu říct, že si moc vážím toho, že za ty dva roky, co Kapota hraje po Táboře a okolí, na sobě všichni herci udělali velký kus práce. Nezůstali jsme u toho, že už hrají před lid-

### Nejbližší repríza

**KDY**  
Sobota 30. července

**OD KOLIKA**  
20 hodin

**KDE**  
Mladá Vožice,  
zámecká zahrada  
Festival Vokule

mi a to stačí. Přesto, že každý z nich chodí normálně do práce a mají své rodiny, scházeli se jednou až dvakrát týdně a nejen zkoušeli novou hru, ale navíc v hereckém studiu stále zdokonalovali svou hereckou techniku, aby se na jevišti mohli pořád zlepšovat. A myslím, že se opravdu před diváky nemají za co stydět.

**Ale je to přeci jen trochu náročné. Může se ještě někdo stát členem souboru Kapoty, nebo je beznadějně plno?**

Právě ne každý takový provoz zvládne a občas také práce a povinnosti donutí některé členy ze souboru odejít. Takže jsme se dostali do situace, že je nás teď méně, než bychom potřebovali. Chybí nám hlavně muži, kteří by s námi mohli hrát, ale šikovné ženy se taky hodí. Proto nabízíme možnost základních hereckých kurzů, které potrvají až do konce června každé pondělí večer. Zájemci si na nich mohou osahat a vyzkoušet hereckou práci tak nějak nanečisto, aby měli představu, co obnáší. A pokud to bude oběma stranám vyhovovat, mohou se po takové přípravě stát od příštího roku členy souboru Kapota. Třeba už za rok je pak uvidíte v naší hře. Pokud by se někdo chtěl na kurzy přihlásit, tak na webu [www.divadlokapota.cz](http://www.divadlokapota.cz).

*Autor je publicista a fotograf*

## Písničkář Dante má premiéru při majálesu



**DANTE.** Tak si říká jako písničkář Zdeněk Zajíček. Foto: Archiv

**České Budějovice** – Dante písničkář je nový hudební projekt, který představí jeho autor Zdeněk Zajíček v úterý 24. května v Českých Budějovicích. Vystoupí od 20.30 hodin ve Studentském kostele Sváté rodiny při akci Budějovický Majáles. Návštěvníci uslyší jak koncert, tak čtení i recitaci z nové sbírky básní a písňových textů nazvané Tam za modrou horou. Vybral básně a texty z těch, které se mu nashromáždily za posledních třicet let. „Některé zhudebnila skupina Spolektiv na novém CD, jiné jsem hrál a zpíval se svojí bývalou kapelou Rádio nebo je teď hraji sám jako Dante písničkář,“ řekl Zdeněk Zajíček. Součástí knihy jsou snímky, jež nafotil v posledních deseti letech. (vkc)

### NA CO SE TĚŠÍM



**Václav Jiříček**

*Přidolí invalidní důchodce, 46 let*  
V tuto chvíli se nejvíce těším na to, až dostanu novou protěžu. Přišel jsem o nohu. Teď mám provizorní a čekám, až mi zavolají, což by měli do dvou týdnů. Pak si ji konečně vyzvednu. (on)

## Svatá Veronika se postará o odcházení

V Českých Budějovicích už letos vznikne mobilní domácí hospic, který uleví mnoha rodinám v péči o nevléčitelně nemocné.

**České Budějovice** – Konečně se lidé s těžkým osudem dočkají i v krajském městě. V druhé polovině letošního roku zahájí v Českých Budějovicích činnost mobilní Domácí hospic sv. Veroniky. Sídli v lokalitě „U Kapličky“ na budějovické Husově třídě 636/33b a působit bude na území města a v dojezdovém okolí do 25 km.

**DOMA MEZI SVÝMI**

„Jedná se o specializovaný typ péče, jehož cílem je, aby i těžce nemocný člen rodiny mohl prožít konec života doma mezi svými,“ vysvětluje Robert Huneš, ředitel lůžkového Hospice sv. Jana Nepomuka Neumanna v Prachaticích, který je zřizovatelem nového zařízení. Ideálem je, aby nevléčitelně nemocný pacient mohl zemřít bez bolesti na

těle i na duši a s vděčností za život, jenž mu byl dán, obklopen těmi, kteří jej mají rádi. Personál mu bude k dispozici 24 hodin denně, 365 dní v roce. Svoji péči bude věnovat nemocným, u kterých medicína už vyčerpala všechny možnosti vedoucí k uzdravení.

Mobilní hospic nebude konkurencí pro běžné agentury domácí ošetrovatelské péče. Jeho cílovou skupinou jsou ti, kteří by bez specializované domácí hospicové péče museli závěr života strávit v nemocnici. K tomu, aby zůstali doma, bude napomáhat i půjčování speciálních přístrojů pacientům domů.

„Domácí Hospic sv. Veroniky pacientům garantuje, že nebudou trpět nesnesitelnou bolestí, v posledních chvílích nezůstanou osamoceni a za každých okolností zůstane zachována jejich lidská důstojnost,“ zdůrazňuje Robert Huneš, který je zároveň prezidentem Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče.

Páteř multidisciplinárního týmu od sv. Veroniky tvoří zdravotní sestry i lékaři, jsou v něm i sociální pracovníci, psycholog, duchovní a dobrovolníci. Součástí péče je starost nejen o pacienta, ale i o jeho blízké jak v čase umírání, tak v následném období zármutku.

**JEDEN V KRAJI STAČÍ**

Robert Huneš vysvětluje, proč není nutné mít v kraji více lůžkových hospiců. „Byla by to nadbytečná investice za 120 milionů korun. Světová zdravotnická organizace doporučuje pět hospicových lůžek na sto tisíc obyvatel a praktické zkušenosti českých a moravských hospiců to jen potvrzují. Tuto kapacitu v kraji plně saturuje náš prachatický hospic. Ostatně v ČR je běžný úzus jeden lůžkový hospic na jeden kraj. České Budějovice dlouhodobě trápí nedostupnost specializované domácí hospicové péče, a proto vzniká Domácí hospic sv. Veroniky,“ dodává Robert Huneš. (rag)

**VLTAVA-LABE-PRESS, a.s.**  
největší vydavatel regionálních novin v ČR  
vypisuje výběrové řízení na novou pozici

**PRACHATICKÝ  
deník**

## Jste komunikativní?

Uvítáme Vás v týmu Prachatického deníku



**Vaším úkolem bude:**

- péče o stávající a nové klienty
- administrativní kontrola prodejní a distribuční sítě

**Nabízíme:**

- samostatnou a zajímavou práci
- zájem velkého vydavatelství
- 5 týdnů dovolené
- zapracování, školení

**Nástup:**

možný ihned

**Místo výkonu práce:**

Prachatice

**Požadujeme:**

- komunikativní osobnost
- obchodní talent
- uživatelskou znalost práce na PC
- automobil a ŘP sk. B podmínkou

Stručný životopis s fotografií zašlete na adresu:

**VLTAVA-LABE-PRESS, a.s., Libuše Moucová, nám. Přemysla Otakara II. 8/5,  
370 01 České Budějovice, nebo na e-mail: [libuse.moucova@denik.cz](mailto:libuse.moucova@denik.cz)**  
(pod heslem: inzertní poradce PT).

Uzávěrka přihlášek: 31. 5. 2016